

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal vez. től

Idegen bálványok.

Pécs, 1896. május hó 28.

Különös politikája van a „szabadelvű” pártnak. Mikor Tisza Kálmán ezt a pártot összerotta, akkor a bihari pontokban foglalt közjogi programról, a mely minden közös ügyet eltörölendőnek mondott, azt mondták, hogy Tisza Kálmán és pártja csak ideiglenesen függesztik fel ezt a programot, de fentartják annak megvalósítását alkalmasabb időre. Azóta eltelt csaknem egy negyed század s a Tisza Kálmán pártja már elfelejtette, hogy bűnbánó való fogantatásakor ünnepélyesen kijelentette, mikép politikai végcélját mégis csak az ország önállóságának a 67-es kiegyezés megváltoztatásával való visszaszerzése képezi; most már az ellenkezőre esküszik: a hatvanhetes törvényeknek örökké tartó változhatatlanságára s elvi ellenségének nyilvánít mindenkit, a ki a 67-es alapnak csak tágitásáról is beszél.

Ez az első idegen bálvány, a melyet régi házi istenei helyébe állított.

Volt-e nagyobb municipálista Tisza Kálmánál, a ki még minisztersége alatt is a késhegyig ment az Apponyi, Grünwald s az egész balközép államosítási törekvései elleni küzdelemben, támogatta őt ebben a küzdelemben egész odaadással az egész szabadelvű párt s ime egy szép regelen arra ebredtünk, hogy az egész szabadelvű párt frontot változtatott, nemcsak felvette programjába a közigazgatás ál-

lamosítását, de annyira tullicitálta ennek az eszmének régi hiveit, hogy azok megijedtek a saját eszméjüknek ily tulhajtott formában való pártolástól. Az új terv mégis törvénybe lett iktatva s annak életbeléptetése képezi most a szabadelvű párt egyetlen életfeladatát.

Ime a második idegen bálvány a többség háziszentélyében!

Irányi Dániel évtizedeken át évről-évre megtette indítványát a polgári házasság behozatala iránt; nem kötötte ezt a kívánságát a polgári házasságnak egy bizonyos formájához — s a „szabadelvű” párt ezt az indítványt következetesen leszavazta, a választásoknál pedig azzal terelte a saját pártjába a papokat, hogy ne szavazzanak az istentelen függetlenségi és 48-as pártira, mert az a polgári házasságot akarja behozni.

Egyszerre aztán megváltozott a jelző, ragyogó fényesre csiszolt, új egyházpolitikai programot vittek be a Lloyd-beli klubba s eleve kiátkoztak mindenkit, a ki a kormány javaslatait az utolsó betűig el nem fogadta.

Ők, a kik eddig ellene voltak a polgári házasság minden formájának, egyszerre csalhatatlan dogma gyanánt állították fel a kötelező polgári házasságot s a legsötétebb ultramontanizmussal vádolták azokat, a kik a fakultatív polgári házasság hiveinek vallották magukat.

És legjobban esküsznek erre a har-

madik bálványra, a mely a legidegenebb ugyan az ő hajlékukban, de legjobban bevált annak a hajléknak az összedüléstől való megóvására, mert ezzel sikerült nemcsak a már nagyon megkopott népszerűséget újra kifényesíteni, hanem a már veszedelmesekké váló támadó seregek közé a meghasonlás üszkét is beledobni.

Ebben a részben az egyházpolitika akkor tette a legjobb szolgálatot a kormánypártnak, a mikor az már parlamenti vitatkozás tárgyát sem képezte, mert a függetlenségi és 48-as pártban versengő s egymással torzsalkodó személyes ellentétek ennek a kérdésnek ürügyül vétele mellett fajulhattak csak nyílt szakadássá s csak ez volt képes ezt a folyton izmosodó s a közönséges gazdálkodásra egyedül veszedelmes pártot előre haladásában megállítani, működésében megbénítani.

Nem csoda tehát, hogy a kormánypárt ezt az egyházpolitikai választó vizet még folyton öntözi kitartott sajtója útján a közjogi ellenzékre, s annak különösen ama tagjaira, a kik a kormány cirkulusait leginkább zavarják.

Igy a kormány félhivatalos lapja, az Orsz. Ért. Ugron Gábor szatmári beszámolójáról azt a tendenciózus közleményt bocsátotta világgá, hogy Ugron kijelentette, mikép az egyházpolitikai törvények hátrányai csak ezután fognak mutatkozni, a melyek azok módosítását fogják szükségessé tenni, vagyis olybá tüntette fel a dolgot, mintha Ugron is a néppárti értelemben

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Fogért szerelmei.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A fogaknak kétség kívül nagy és magaslatos hivatása van az ember életében. A szájüregben leledző harminckét (esetleg tizenkettő!) fehér avagy kevésbé hőtisztaságu csontdarab teszi lehetővé, hogy az inycsiklandó, szaftos beafateaköt, a rózsapiros borjusülteket, a zománcos színű vesepecsenyékot, a mosolygó cukrázpakerajokot és egyéb-fajta fáin konyhai produktumokat az, — a kinek módot adott hozzá a s o r s b o n a — élvezni is tudja.

Hogy mennyire óvatosak, sőt hiuk vagyunk fogainkra: legjobban bizonyítja a sokféle cseppfolyós, porrá őrölt, vagy pasztává vegyített konzerváló szer, melyet a nagy fogyasztáshoz mérten alig tudnak a mi hiúságunkra okosan spekuláló gyárak kellő mennyiségben produkálni.

Hogy az arc kellemét, sőt szépségét mennyire emelik a hófehér, szabályos fogak, arról csak a fogtechnikusok officináiban csöndesen meghuzódó műfogak tudnának beszélni.

Sokan vannak, pláne a szebbik nem között, kik egy-egy foguktól még a Bank of England mesés kincseiért sem válnának meg.

Szomorú helyzete is van annak, — eltekintve az arc eszthetikájától — kit fogaitól a csusz, vagy egy jól irányzott ökölcspás megfosztott. A szánalomra méltó kétlábu óslény aztán nem delektálhatja magát egyébbel, mint kásával, vagy legjobb esetben szulcos lazaccal . . .

Hogy a jó és szép fogaknak már korábban is nagy értékük volt, ott van bizonyoságul Arany János egyik szép balladája, melyben elmondatik, hogy néhai jó Pázmán lovag hét fogáért — melyet Mátyás király volt kegyes buzogányával kiütöni — hét falut kapott kárpótlásul az igazságos fejedelemtől.

Bizonyosan Arany Jánosnak est a remek költeményét olvashatta városunk egyik fiatalon megözvegyült szépsége is, a ki most lezajlott pünkösdi ünnepek egyikén így válszolt a szerelmét kunyoráló fiatal urnak:

— En elhinném, hogy maga engem szeret. De előbb bizonyítsa be . . .

— Lehozzam az égről a göncölszekerét és leszedjem szálanként a Mecsekhegy valamennyi virágát, hogy ezekkel fölhintsem a király-utca aszfaltját és befogva magamat a csillag-hintóba, fényes délben megkocsikáz-

tassam magát a virágöznyeges korzón? — kérdé fölhevülve az ifju.

— Ez mind kevés, — felelte a hölgyike, — nekem ennél sokkal nagyobb bizonyíték kell, hogy hihessek szerelmében.

A fiatal ur szomorúan mondá:

— Ennél többet ember nem képes cselekedni.

— Dehogy nem — felelé a csinos özvegy, — csak akarnia kell.

— És mi lenne az?

— Hogy hitelt adhassak hónapok óta ismételt, állhatatos vallomásainak, tegye meg értem azt a hóstettet, hogy huzassa ki jobbról is, balról is egyik-egyik szemfogát.

A fiatal ur úgy megijedt e krudélis kívánságtól, hogy káprázó szemei már látták is a bőrkötényes falusi kovácstól, amint az egy óriási fogóval huzigálja ki egyik fogát a másik után . . .

De hogy ne tűnjék föl gyávanak, mégis így szólt az asszonykához:

— Amint parancsolta, úgy teszek. Legálább meg fog győződni, hogy a maga iránt érzett szerelmemben állhatatosabb vagyok még Toggenburg lovagnál is! . . .

És úgy tón, mint mondá. Ma reggel aztán egész jókedvvel, mosolyogva állított be a szép özvegyhez:

— Kihuzattam a két fogamat. Ha eset-

kivánná az egyházpoltikai törvények revízióját.

Hozzá is tette mindjárt a kedves könyomatos, hogy „Ugron beszédének ez a része az intelligensebb közönségben oly visszatetszést keltett, hogy Ugron utólagosan megkérte a gyorsírót, hagyná ki beszédének ezt a passzusát.”

Nos hát, hogy ez szemenszedett hazugságnál nem egyéb, az első tekintetre is szembeszökő, mert Ugront még a legnagyobb ellensége sem tarthatja oly feje lágyára esettnek, hogy feltegye róla, mikép egy ezer és ezer ember előtt, az egész sajtó képviselőinek hallatára elmondott passzust sikerrel eltitkolhatónak tartson azzal, hogy a gyorsírót annak kihagyására felkéri.

De a mily valótlan az Ugronra fogott ez az eltitkolási kísérlet, annyira rosszakaratu elferdítés az is, mintha a néppárt revizionális programját hirdette volna.

Megjelent azóta ennek a beszédnek egész hiteles szövege s abban erről a kérdésről a következő kijelentést találjuk: „Bár azok a törvényjavaslatok nem bírták helyeslésünket, ha már egyszer alkotmányosan úgy döntöttek, hogy törvényekké váltak, akkor mi alávétjük magunkat s nem kívánunk mást, mint hogy a törvény az egyházak iránt jó indulattal hajtassék végre. Minden reformnak kell idő, hogy megtudjuk, mi felel meg belőle és megtartható, ezeket főnn kell tartani s csak azt kell eltörölni, a mi célszerűtlennek bizonyul.”

Hol ebben a néppárti tendencia?

A néppárt a polgári házasságot egyáltalán ki akarja küszöbölni, még pedig tisztán vallási, dogmatikai szempontokból, mert minden egyéb házasságot — az egyházi házasságon kívül — kárhözatosnak tart: Ugron ellenben a fakultatív polgári házasság híve, azért ellenezte a kötelező formát; most pedig a törvény meghozatala után a gyakorlati életre bizza annak el-

leg nem hinné: kegyeskedjék róla meggyőződni!

Az asszonyka, a Venus victrix, szinte meghökkent, amint a fiatal ur állításáról maga is meggyőződött.

— Mennyit szenvedhetett maga szegény ember, csak hogy az én bolondos szeszélyemet teljesítse! . . . Most már elhiszem, hogy a szerelme nem szalmaláng. No jöjjön velem reggelizni.

A fiatal ur boldogságát legfőlebb versben lehetne megénekelni! . . . Esetleg talán Jókai vagy Dickens leírhatná prózában is. De én érzem gyarlóságomat. Nem is erőlködöm hát e boldogság vázolásával. . .

A reggeli alatt a szerelmes pár édes reménnyel mosolygott egymásra. Nem szóltak, csak titkolt vágygyl gyönyörködött egyik a másikban. A beszédes csendöt az asszonyka szakította meg:

— De mondja csak, kinél huzatta ki fogait?

A fiatal ur egyik karjával átölelte a rengő csipejű menyecské ingerlően domborodó derekát és szerelmesen suttozta:

— A kispiacon lakik egy új doktor, aki fogakban specialista . . .

Az asszonyka e szókra hirtelen felugrott: — No lássa, hogy nem csalt az ösztönm, mely folyton azt mondta, hogy maga

döntését, hogy helyes-e a meghozott törvény s csak ha abból valami célszerűtlennek bizonyulna, akkor és csak a célszerűtlent mondja eltörölnének.

De a kormánypártnak ez mindegy, ő végig ki akarja használni az egyházpoltikai reformokat arra a célra, a melyre azokat eszközül szánta: a saját párttalmi állásának megerősítésére és az ellenzék megbénítására.

Erre a célra szükséges a felállított bálványának feltétlen imádása még akkor is, ha az nem mindenben bizonyulna tökéletesnek, mert aki arról csak beszélni is mer, hogy annak lehetnek javítandó fogyatkozásai, az már ez által elkövette az eretnokséget.

Mi ugyan abban a meggyőződésben vagyunk, hogy a polgári házasságnak törvénybe iktatott kötelező formája tökéletesebb az Ugron által pártolt fakultatív, vagy éppen a szükségbeli polgári házasságnál: de azért ez utóbbiak pártolói néppártiaknak vagy ultramontánoknak még ezért nem tartjuk.

Ezt csak azok hiesztelik róluk, akik bálványképeket állítanak fel, hogy azokat másokkal imádtassák, maguk pedig ebből a kultusból elégedjenek.

H i r e k.

Pécs, 1896 május 28.

Levél Bellához, Tillától.

Kedves Bellám!

Ne haragudj meg rám kedvesem, ha kissé hosszadalmas leszek, de mikor nekem oly jól esik, ha elmondhatom néked mind azt, mi szivemen fekszik.

Hiszen tudhatod magadról, hogy ilyenkor tavaszszal, mikor a csérjének gyenge hajtásával lágyan enyeleg a szellő s megérkezik melegebb tájakról a vándormadár, az embert valami kimondhatatlanul boldogító érzés fogja el, szive hevesebben dobog, maga sem tudja miért?! Légy üdvöz 1896-nak tavaszra, benned nemcsak a természet ébredését, hanem nemzetünk dicső lelkesedését is

engem nem szeret igazán, hanem csak a vágyomra spekulál?! . . .

— De édesem, hogy mondhatja ezt? Mire alapítja e súlyos és legszentebb érzelmeimből csufot üző, lovagiasságotat a legdurvábban kompromittáló vádját?

A csinos kis özvegy egy kiflicsucot morzsolgatva piros szájacskájában így felelt:

— Én azt hittem, hogy maga fájdalmakat is képes lesz értem elszenvedni. Ezért voltam kíváncsi, hogy volna-e magában elég bátorság két fogát kihuzatni?

— No és nem huzattam ki?

— De igen. Csakhogy . . .

— Csakhogy fájdalom nélkül.

— Hogy tudja?

— Ugy, hogy annál a fogorvosánál én is huzattam a napokban és ő úgy kivette a jó fogamat, hogy bátran mondhatom nő létemre: így fogat huzatni valóságos élvezet. . . No nincs-e igazam?

— Igaza van aranyos kis bogaram. De abban meg nekem van igazam, hogy nem volt az alkuban: kinél kell a fogaimat kihuzatni.

— Igaza is van; de meg nincs is. Annyiban igaza van, hogy kihuzatta a fogait, de abban meg nincs igaza, hogy abbéli tűzpróbámnak eleget tett volna: vajjon képes-e maga értem szenvedni is?

köszöntöm, melyet felrázott a nagy egyházugaságból a — millennium!

Milyen változás! Hungária fiai megérdemlik, hogy magyaroknak neveztessenek. Mintegy varázslásra eltűntek a blazirt arckifejezésű, vattirozott vállu, betanult mozdulatu gigerlik — és jöttek helyökbe daliás termetű, lelkesült arcu férfiak! Mintha a nyugoteuropai viselettel kivették volna minden rut és visszataszító szokásból és fölvettek volna az atillával mindazt a szép tulajdonságokat, mik egy férfitideállissá tesznek: nyíltság, bátorság, lelkesültség és természetesség! Ez az, mi őket vonzóvá teszi! Hát lehet e rossz néven venni, ha egy séta alkalmával látom, hogy egy ilyen alak közeledik felém és még hevesebben dobog ez a sziv! A legelkorcsosultabb lelkű, magát emancipáltnak nevező hölgy is megadja magát láttukra és elismeri őket (már t. i. az összes férfiakat) a természet urainak.

De ha majd hervadni kezdenek a fák lombjai és a legelső őszi szél süvölt köztünk, elő kerül újra a smoking, meg más félredobott gunya s velök együtt támadnak fel a blazirt ifjak, eltemetve az álomhoz hasonló kedves jelent! E gondolatra melancholia szállja meg lelkemet.

Ölel ezerszer barátnód

Tilla.

Naptrend 1896. május 29-án.

Naptár: péntek, május 29. — Róm. kath.: Maxim. — Prot.: Maxim. — Görög-kel. (május 17.) Andronikus. — Zsidó: Sivan 17. — Nap két 4 óra 3 perckor; — nyugszik 7 óra 26 perckor. — Hold két este 10 óra 35 perckor; nyugszik 5 óra 43 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnymás 753. Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett meleg idő, zivatarok és helyenkint csapadék várható.

— **(Személyi hir.)** B é k e f i Remig, zirc ciszterci rendi áldozár, az akadémiának nem régiben megválasztott levelező tagja, ma rövid tartózkodásra Pécsre érkezett. Számtalan ovációban részesült a rendi tagok, valamint a régi ismerősei köréből.

— **(Baranya nincsen utóljára.)** A június hó 8-án tartandó millennaris hódoló diszfelvonulásban résztvevő városok és vármegyék diszbanderiumának rendező bizottsága végleg megállapította a programot, mely szerint az egyes vármegyék és városok diszbanderiumai a hódoló menetben részt-

— Csak nem kívánja talán, hogy ágyuval lövessem ki a fogaimat? — kérde indignálódva a reményében csalódott szerelmes.

— Azt éppen nem. De azért huzason ki legalább most már csak egy fogát, a kivel én akarom. És a műtét az én jelenlétében történjék, mert akarom látni, hogy maga valóban olyan férfi-e, akinek erejét nem törri meg holmi apróbb fájdalom?

A fiatal ur kalapját és botját felkapva, nem a legudvariasabb hangon deklamálta:

— Többet nem tesz engem bolonddá! Ezt az egy sikerült heccet is drágán fogja megfizetni!

Aztán elrohant.

Ma délután egyik király-utcai ügyvédhez ment a póruljárt szerelmes és arra kérte föl az ügyvédet: adna be a pécsi kir. törvényszékhez az asszonyka ellen keresetet és csatolná a keresethez melléklet gyanánt Arany János P á z m á n l o v a g című balladáját, mely nyomra vezetné a törvényszéket a kártérítési perben hozandó ítéletnél egy-egy kihuzott fogért megítélendő fájdalomdíj nagysága iránt.

Az ügyvéd, ki maga is nőtlen ember még és nagy tisztelője, de még nagyobb kedvelője a nőnemű észlényeknek, így felelt az elkecseregett fiatal urnak:

vesznek. Első természetesen Budapest banderiuma s utána még 11 város és vármegye kiküldötti következnek s úgy, a tizenkettedik helyen, jön Baranyamegye banderiuma, a tizenharmadik helyen pedig Pécs város diszlovasai. Utánuk még 75 város és vármegye kiküldötti jönnek, köztük Somogyvármegye banderiuma a negyvennyolcadik, Tolnavármegyéé a hatvanegyedik és Zalamegyéé a hetvenkettedik a baranyaiak után a diszmenetben.

— **(Diák-hangverseny.)** Ma dél után folyt a tornacsarnokban a közönség óriási érdeklődése mellett a diák-hangverseny, mely a hirdetétnél valamivel később kezdődött Tóni bácsi temetése miatt. A legelőkelőbb közönség töltötte meg a széksorokat, a mely nem győzött eleget tapsolni az egyes számok után. Az egész hangverseny programszerűleg folyt le minden incidens nélkül, legfeljebb elismerő hangokról referálhatunk, melyek az ének- és zenekart vezető tanárt, Bitter Illés urat illették, a ki valóban ember fölötti módon, lankadni nem tudó buzgalommal tanította be a jobbára klasszikus darabokat. A diákok sok mindenféle szépet mutattak be, de legjobban kitűnt közülök Kossuthányi István V. oszt. tanuló, a ki Beriot VII. koncertjét adta elő korát jóval felülhaladó precizitással, nagy örömet okozva ekként szüleinek, a jelenlevő sok sok zenebarátnak és leginkább a vezető tanárnak. Midőn e sorokat írjuk, a hangverseny még javában folyik és így a legjobb akarat mellett is csakis lapunk holnapi számában számolhatunk be részletesen a történetéről.

— **(A központi takarékpénztár gyászsa.)** A szerencsétlen véget ért Blauhorn Antal halála alkalmából a pécs-baranyai központi takarékpénztár igazgatósága tegnap d. e. ülést tartott, hogy a bekövetkezett gyászeset folytán szükségessé vált intézkedéseket tegye. Egy helybeli újságnak az a híresztelése, mintha az intézeti igazgatóság mindjárt tegnapelőtt az öngyilkosság hírének vételekor a késő esti órák dacára rendkívüli ülést tartott volna, nem felel meg a valóságnak. Ilyesmire már azért sem volt szükség, mert hiszen mindenki tudta, hogy a szerencsétlen igazgató öngyilkossága a legtávolabbról sem áll semmiféle összefüggésben hivatali működésével. Tegnap ülésében az intézet igazgatósága legőszintébb fájalmának

— A pört az asszonyka ellen aligha fogjuk megnyerni. Azért tanácsolnám: egyezzek ki vele.

— Hogyan?

— Rántassa ki még azt az egy fogát is. Utóvégre, megér az asszony annyit még testvérek között is!

— Nem én!

— No ha maga nem hajlandó erre: én kötélnek állok és ha kell, akár egy tucatot kihuzatok fogaimból még a Bali Mikával is.

A megszeppent fiatal ur gunyosan mosolygott:

— No abban az asszonykában ugyan nem vásik az ügyvéd ur foga! Inkább valami kötőrő kalapáccsal magam verem ki sorba a fogaimat. Adjó! . . .

Mire e sorokat olvasák kegyetek: az itju ur harmadik foga, mint szerelmi argumentum, már a szép özvegy rózsás ujjai közt hivalkodik büszkén.

Maholnap ezek után az eljegyzést is megtartják. Ha valaki a szereplők neveire kíváncsi: kísérje figyelemmel a Péc si Figyelő himen híreit . . .

Berci.

adott kifejezést elnökének elvesztése fölött s elhatározta, hogy az intézet vezetése és felvirágoztatása körül szerzett kiváló érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti, hozzátartozóihoz részvétiratot intéz. Ravatalára díszes koszorút helyez s a temetésen testületileg megjelen. Határozatba ment aztán az elhunyt igazgató hozzátartozóinak egyenes kívánságára, hogy a Blauhorn Antal személyes felügyelete alatt állott intézeti főpénztár rovincsoltassék. Ez a rovincsolás tegnap délután az igazgatóság kiküldötti s a felügyelő bizottság közbejöttével megtörtént s eredménye az lett, hogy a rovincsoló bizottság mindent a legnagyobb rendben talált. — Az elhunyt igazgató temetése ma d. u. 5 órakor a város közönségének imponáns módon nyílt részvétel mellett ment végbe a központi takarékpénztár épületéből.

— **(Tízéves találkozó.)** Ma ment végbe az 1885—86 ban a pécsi főgimnáziumban érettségizett fiatal emberek találkozója, kik közül 16-an jelentek meg. Reggel 8 kor misét hallgattak az elhunytak lelkiútveért, fél 9-kor pedig Te Deumot melyet Lovárdy Alajos, jelenleg koppányi (veszprémmegyei) plébános, akkoriban VIII. oszt. főnöke celebrált. Utána az igazgatói szobában tiszteltek a volt növendékek az igazgató és a volt tanárok előtt, Stein Lajos dr. tartotta az üdvözlő beszédet. Ezután a temetőbe vonultak ki testületileg és megkoszorúzták az elhunyt pályatársak sírját. Délután 3 órakor együttesen lefénnyképeztették magukat és este 8-kor a kaszinó új éttermében társasvacsorát fognak tartani.

— **(Huszonötéves lelkeszi jubileum.)** Borzák Endre, szegzárdi ref. lelkeszi pütkösdkor tartotta meg lelképásztorkodásának 25 éves évfordulóját; az ünnep annál bensőbbé vált, mert czüstmenyegzője is összeesett lelkeszi jubileumával. Hívei a polgári dalkör közreműködése mellett arany emlékérmeket nyújtottak át a jubiléumnak, feleségének pedig egy díszes bokrétát. A szegzárdi uri dalárda is szerenáddal tisztelte meg díszelnökét ki mint működő tag a dalárda diadaljaiban tevékeny részt vett gyönyörű bariton hangjával. A jeles egyházi szónokot a dalárda élén Boda Vilmos, orsz. képviselő üdvözlölte, feleségét pedig Tóth Károly mérnök. Az egész megyéből sokan üdvözlözték a kedvelt lelkeszt, akit derült kedélye miatt is kedvelnek mindenfelé.

— **(Lezuhant a vonatról.)** Könnyen emberhalállal végződhető szerencsétlenség történt tegnap hat órakor a vasuti állomáson. Az épen az állomáson kocsikat váltó 8701. számú vonatról alkalmazott málházó, Szuk József, a kocsi tetején az összekötő vashuzalok szétkapcsolásával volt elfoglalva, mikor véletlenül félrelépett az egyik kocsi tetején és lezuhant az ütközők közé. A szerencsétlen ember fejét a vas ütközőkbe vágta esés közben s homlokán, a bal szeme felett, megrepedt a homlokcsont s abból szivárogni kezdett a vér. A lezuhant embert alétan emelték ki a kerekek közül, s addig is ápolás alá vették, míg a balesetről értesített rendőrség részéről dr. Ludwig tisztiorvos és az ügyeletes rendőrbiztos a helyszínére érkeztek. A súlyosan sérült munkás erre már magához tért, de még beszélni nem tudott, s az orvos, sebeit bekötözvén, ápolás végett beszállította a városi közkórházba. Mint a vizsgálatból kitűnt, a szerencsétlenségnek egyedül a véletlen az

okozója, mert a szerencsétlenül járt málházó egyedül saját szerencsétlen vigyázatlansága miatt zuhant le a kocsiról s így felelőség a balesetnél senkit nem terhel.

— **(Kórházból a börtönbe.)** Becsületes mesterségére nézve csizmadia volna az a hirtelen szőke legény, a ki Gitt Samuel névre hallgat s a kit ma a városi közkórházból állított elő egy rendőr a kapitánysághoz. Nem azért azonban, hogy a biztosok gratuláljanak neki, hogy felépült a betegségeből, hanem, hogy leülje még azt a pár napot, a mi a büntetéséből hátra van. Gitt Samuel ugyanis ezelőtt egy hónappal összehúzózkodásba jött a kihágási törvény szakaszával s részeg állapotban olyan botrányos dolgokat mivelt, a miért egy híján épen egy tucat napot sóztak a nyakára, hogy a kóterban üljön. Meg is kezdte a büntetése leülését, de a nyolcadik napon megbetegedett, úgy, hogy a kórházba kellett szállítani. Ott volt vagy három hétig s akkor aztán olyan egészséges lett ismét mint a makk. El is ment volna a kórházból az árván maradt kaptafa mellé, de hát nem engedték csak úgy minden további bucsu nélkül odább állni, hanem a rendőr visszavitte a börtönbe, hogy leülje még hátralevő négy napi büntetését.

— **(A temető profanizálói.)** Ugy látszik a különben nemes bicikli sportnak némely kedvelői valóságos bicikli mániában szenvednek s nem elégszenek meg azzal, hogy esténként a legnépesebb utcákon motolláznak végig órtult sebességgel a sétáló publikum között, le-leütve lábáról itt is, ott is egy-két gyanutlan egyént, hanem most meg arra is rávetemednek, hogy a temető csendjét és kegyeletes békéjét zavarják meg a századvégi sportnak esztelen módon való üzésével. A temető nem az a hely, hol hiúságos erőgyakorlatok s legtöbbsnyire hivatásos passziók üzése meg van engedve s nem is tesz ilyent ott művelt ember, de még a paraszt sem. A temető nappali őrzésére kirendelt rendőrök azonban nap-nap után jelentést tesznek egyes ficurokról, kik a temető utjain végzik a bicikligyakorlatokat mostanában, de a kiktől még a nevüket sem kérdezhetik meg, mert szélmodjára hajtanak nekik s talán el is ütnék, ha félre nem állnának az utból. Arra pedig végre is kár volna pazarolni a rendőri kardtokot, hogy elébük vetnék s a temető profanizálói lefordulván a vasparipáról, kitört bokával sántikálnának be a — kóterba.

— **(Megszökött tolonc.)** Csuthi Sándor valahol Somogy megyében, Kőrös-hegyen látta meg a napvilágot, de azért mesze elbarangolt a szülőföldjéről s mint napszámos ember bejárta Tolnát-Baranyát is. Ugy látzik, hogy a szívéből ki is vezett minden vonzalom a szülőfaluja iránt s nem akarja oda többé betenni a lábát. Erre a mutat az a körülmény, hogy mikor többrendbeli kihágás elkövetése után végre a rendőrség elfogta, minden másra kedvelt érszett, csak arra nem hogy haza menjen. Hát kötött utlevéllel kísérték volna haza, de Csuthi Sándor még így sem akart haza menni s mindig azon törte a fejét, mikor szökhesék meg. Már közeljártak a szülőfalujához, mikor végre elérkezett az alkalmas pillanat és a tolonc az egyik állomáson megugrott kísérei elől. Belevetette magát az utazéli, bosóttal telt árokba, ott szépen meghuzódott, majd a közeli erdőnek vette útját s úgy eltűnt, hogy még ma sem tudták elfogni. Egyelőre tehát megszábadult attól, hogy haza menjen a szülőfalujába.

harmadik az az én pakkhordozóm, ki — elsikkasztotta a mustra levélpapírokat és a mustra spanyol-viszkokat. Tessék, kérem ezt jegyzőkönyvbe venni.

Törvényszék.

§ Az özvegy asszony bűnei. Tegnap délután kopottas fekete ruhába öltözött fiatal asszony állt a bíróság előtt. Özvegy Troics Jánosné Györgyi Zsófiának hívják ezt a fiatal asszonyt, ki valamikor jobb napokat élt, de mikor az ura meghalt, ő maga csakhamar aláhanyatlott minden tekintetben s végre is szolgálatba kellett lépnie. De hát a szolgálatból is meg lehet tisztességesen élni, csak legyen hozzá az embernek akarata. Proics Jánosnének azonban ez nem volt; hanem igenis volt hajlandósága a rossz, erkölcsstelen életre. Pedig a hol szolgált, özv. Breinig Péterné Fischer Leontinenái, nagyon jó helye lehetett, mert asszonya, mikor egyszer beteg lett, nem hagyta a kórházba vinni, hanem otthon gyógyította és szép bért adott neki s a legjobb bizonyítványt írta be róla a cselédkönyvébe, mikor elment. Mindezt azzal a rut hálátlansággal viszonzta az özvegy, hogy összepakkolta asszonyának egy csomó ruháját, mikor más szolgálati helyre ment, s ellopta azokat. Tette kiderülvén, a ruhákat is eladta s tegnap állt a törvényszék előtt, hogy ítéletet mondjanak felette a bírák. Különböző bűne volt az is, hogy a cselédkönyvét is meghamisította, abba 10 frt bért irván be 6 frt helyett; meg egy másik lopással is volt vá-

dolva, mintha Schweitzer Katalintól ellopott volna 1 frt 25 krajcárt. E két utóbbi cselekmény vádja alól felmentette ugyan a kir. törvényszék, de az első lopásért elítélte egy évi börtönre, melyből vizsgálati fogsága által 1 hónapot már kitöltöttek vett. Az ítélet ellen felebbezett a tolvaj özvegyasszony, de felebbezett súlyosbításért a királyi ügyész is.

§ Egy jó pásztor, a ki nem őriz, de — lop. Sütő István, bottyáni születésű, harmincnégyéves ember, foglalkozására nézve pásztor volt ugyan, de már régebben annak a szenvedélynek lett a rabja, hogy nem annyira őrizte, mint inkább — ellopta a mások igaz jószágát. Ezért aztán két ízben börtönbüntetést is állt már ki; először a sáadi járásbírósnál ülvén egy hónapig, majd a pécsi ügyésség fogságában négy hónapig. Ez utóbbi büntetését 1894. évi március 14 én állotta ki s ekkor egész ez év őszéig jól viselte magát, de az ősz beálltával ő is beállott — tolvajnak.

Először is Gergő Péter, tóttósi lakoshoz ment s oda szőlőmunkára napszámba beszegődött. De észrevevén, hogy Gergő Péter egyik barátjánál felejtette munka közben a mellényét s pénzt gyanítván a mellényzsebben, pár órai dolog után azt mondta, hogy elmegy s majd hoz húst, a mit ebédre megfőz magának. Utközben aztán a mellényt is felemelte s a zsebéből, melyben egy piros bugyelláris volt 28 frttal telve, kivévn a pénzt, odább állt s a húst még ma is — viszi. A lopott pénzzel aztán bejött Pécsre és

itt az utolsó krajaéig elmulatván, a Mecsekben keresztül Abaligetre ment. Itt találkozott Poszgay János biasei lakossal, a kinél hajdan pásztorkodott, de a ki most szintén olyan életet folytatott, mint ő. Abaligeten két préházba is betört s az e betörésekben való részességet Poszgai Jánosra is rá akarta kenni. Poszgay János ellen azonban — a ki különben más pincehistóriák miatt most is a pécsi ügyésség fogságában ül — már a vizsgálat során meg lett szüntetve az eljárás s így a rabruhás fogoly mint tanu volt csak a végtárgyalásra előállítva. Abaligeten először Schuber Lőrinc préházát törte fel Sütő, ellopván onnan 3 kapát, lepedőt, törülköszőt és egy poharat. Azokat aztán erővel otthagya Szomor Mihályné Deák Katalin bánosi lakos nyakán, a kitől egy kis ebédet kapott. Majd később Weiss János abaligeti lakos pincéjébe hatolt be s innen fél akó bort, 3 kapát, egy hébert, egy poharat és egy kanocsót lopott el.

Most Ernst György baráturi lakos préházát látogatta meg s onnan egy ásót, egy szőlőlapátot és hébert vitt el s eladta azokat Magyarhertelenden Szenté Jánosnak. S ezután Magyarhertelenden próbálkozott meg a szerencsével, hol először is Schwarzs József pincéjébe tört be s onnan 42 liter bort vitt el egy háromliteres korsóban, melyet Szél István jó ismerősétől kapott. Fordult vagy tizenegyszer, míg a bort áthordta Szenté János pincéjébe, s ha az utolsó fordulónál a korsót el nem törte ügyetlenségéből,

kezeibe temetve arcát, lesujtva állt a nagy teher alatt. És neje odarohant hozzá, térdre borult előtte, átkulcsolva térdeit karjaival s könyes szemekkel nézett fel rá, miközben ajkai szeretettel sutogták:

— Férjem, szeretett férjem, bocsáss meg. Nem ezt akartam én; nem akartam reményed összezúzni; óh, bocsáss, bocsáss meg. Istenem, mit tegyek tehát? Érted s gyermekeinkért élek és halok; értetek mondtam ki e végzetes szavakat: bocsáss meg értük!

S mindaddig ott térdel a megtört férfi előtt, míg az fel nem emeli s magához nem vonja ismét szeretettel.

— Szegény asszony, szegény anya! Talán az ég mondatá veled e szavakat s nem a sátán; de mindegy. A magyarnak harcolnia kell, vagy széttörnie bilincseit, vagy leroskadnia sulyuk alatt; ha győz, én fogom győzelemre vezetni, ha elbukik, én szenvedek érte vértanuságot. Hogyan állhatnék meg az út közepén? Bármilyen várjon is odajönn, nekem fel kell vezetnem arra népemet. Hajolj tehát meg az Ég rendelkezése előtt s várj az örvendetes pillanatra, mikor győző párod oldalán ismét boldog lehetsz, vagy tartsd számára egy könyűt s sirasd el emlékéit, ha törekvései hiábavalók lesznek.

— Férjem, édes férjem, sokogja a nő.

— Nekünk válunk kell; bocsáss meg, hogy óhajodat megtagadtam, szeresd helyettem is gyermekeinket, vagy legalább kísérd őket gondos figyelemmel. Te eltávozol biztos földél alá, hol szived bár keseregni fog, de magad ment leszesz minden erőszakról, a sors esetleges változásaitól, nem kell félned, hogy lázadó férjeddal együtt fogsz veszni; én itt maradok hazám földjén, hogy véremmel öntözzem, ha kell.

semmi véstől s midőn örömtől repeső kellel karjait kitarja a sokáig keresett felé, azt kérdezzék tőle szánkozva: miért tetted ezt? Pedig ő szerelmet hozott párja számára, szerelemtől vezéreltetve.

— Ha azt hoztál szívem szerelme, úgy áldjon Isten érte.

— De oh, miként élveshetjük azt, a vér és halál között; jól esik-e a csók a férfinak, ki még a sebesültek jajait hallja s szívéhez szoritja e nőjét vértől csepegő kezével?

— Amália!

— Ne szólj e fájdalmas, e vádoló hangon... Vagy vádolj, vess meg, csak hallgasd meg szavaimat; most utoljára könyörgök hozzád, hozzád, kit Isten s emberek előtt férjemnek vallak, kivel az élet utjait együtt ígertem megfutni s ki gyermekeimnek atyja, édesatyja!

És a nő oly esdő tekintettel nézett fel a férfura, mint a súlyosan tévedt bűnös itélőjére; s a férfi pedig meghajtá fejét, majd a kis, finom kezét eleresztve, keblén összekulcsolt kezekkel tekintett az ég felé, miközben ajkain fájdalmas sóhaj lebbent el s egy szó, mely telve volt örömmel és bánattal, reménnyel és lemondással, bisalommal és kétségbeeséssel.

— Gyermekeim!... Kedves gyermekeim!

— Ők jó helyen vannak most is; de mégis biztosabbak voltak anyai karjaimban. De el kellett őket hagynom s a Mindenható sem fogja büntül felróni számomra. Mert mit ér a gyermek élete, ha nem veseti apai kés az élet rögös övényén, ha nem állítják példányképtül gyenge szeméi elő azt, kinek életét

talán még — most is sétálna a borral egyik pincéből a másikba. Függlein János pincéjébe is betört a derek pásztor, de itt meg azzal állt elő, hogy Szél István és egy pécsi ember vette rá a közösen elkövetett betörésre. A pécsi embert különben Peti Pátric Andrásnak hívták s a kaposvári börtönben pár hónappal ezelőtt halt meg. Hát a lopás elkövetése a két emberre nem bizonyosodott rá, de annyi világos lett, hogy Sütő a Szél Istvántól elvitt hordóba eresztette e két akó bort, a mit Függleintől ellopott.

Most következett volna a hetedik hőstett. De nem hiába gonosz szám a 7, szegény Sütő István is szerencsétlenül járt a hetedik lopásnál. Henz György bánosi lakos préházába akart ugyanis betörni, még pedig a szokott módon, a szalmafedél kibontásával. De Henz György, a ki neszét vette, hogy tolvajok járnak a vidéken, épen akkor éjjel őrt állt a préház padlásán. Ugy éjjel felé észrevette aztán, hogy a zsutfödélén valami motoszkál. Először azt hitte, hogy egér; majd, mikor egyszerre csak nagy feketeesség nyomult be a tetőn, megijedt, hogy kísértetet lát. De sem az egér, sem a kísértet nem szokott gyufát gyújtani; Sütő István pedig gyufát gyújtott. Henz György ekkor rávetette magát, fülénél fogva lehozta a padlásról s akarta vezetni be a község házához. S mivel a póruljárt tolvaj nem ment, az erős ember jól elverte és hagyta, hogy hadd horója el megvert irháját. Ez a kellemetlen kaland aztán elvette a kedvét Sütő Istvánnak a to-

vábbi lopásoktól; elment Németürögre s ott beszegődött pásztornak s onnan hozták el aztán a csendőrök a pécsi kir. ügyészség fogházába.

A tegnap délután megtartott végtárgyalás eredményeül az ítéletet lapunk zárta után — félhét órákor — hirdette ki a bíróság s Sütő Istvánt három évi fegyházra, Szenté Jánost 3 havi, Szél Istvánt két havi fegyházra ítélte. Az ítélet ellen vádlottak felebbezéssel éltek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 28-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Harmadszori felolvasásban elfogadták a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslatot, melyet hozzájárulás végett a főrendiházhoz küldenek át. Egy rakás helyi érdekű vasut, köztük a szegzárd—bátaszéki vasut engedélyezése után még három előadói jelentést hallgattak meg a honatyák, a mivel az ülés tárgysorozata kimerült. Holnap a curiai bíráskodásról szóló javaslat kerül tárgyalásra Apponyi indítványával egyetemben.

TÁVIRATOK.

— **A szerb kormány bukása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Novakovits-kabinet beadta lemondását állítólag az alkotmány-revizio meghiusulta miatt. Sándor király a lemondást

elfogadta és Simitset bizta meg a kabinet-alakítással.

— **Tanulók a korona kíséretében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wlassich miniszter elrendelte, hogy az összes fővárosi középiskolák, tanítóképzők növendékei, továbbá a vidékről felrándult száztíz középiskola növendékei június 5-én részt vegyenek a korona-átviteli menetben. Mintegy 10.000 tanuló lesz ily módon szemlélője a magyar szent koronának.

— **Jenő főherceg legújabb rendjele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jenő főherceg a cártól az András-rend gyémánt foglalatú jelvényeit kapta. Jenő főherceg tegnap este elutazott Moszkvából.

— **Királyunk sürgönye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király a következő táviratot küldte Kuhn b. családjához Strasoldoba: Őszinte szomorúsággal értesültünk atyjuk haláláról, kibelen és hadseregem háboruban és békében kiváló tábornokot veszünk. Az elhunyt tábornoszernagy neve elválaszthatatlan marad ama fegyvertényektől, melyek Dél-tirolban 1866-ban őt annak megvédelmezésére sarkalták. Mindnyájunknak szívből jött részvétét fejezem ki. Ferenc József.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

köszönheti, ha nem élvezheti a szülői szeretetet, melyet megtagadnak tőle.

— Amália, ne marcangold szét szívemet

— Hiezen mondani könnyű mindent, felel a férfi fájdalmas kérelmére keserűen a nő. Hanem mutasd is meg atyai szeretetedet; váltsd ki őket, hozd házádba, s neveld karjaid alatt.

— Óh, kérnének bár mindent, kérnék életemet, odaadnám megszabadulásokért.

— Fogadd el tehát a békefeltételeket, tedd le a nyugalmat felduló, öldöklő fegyvert!

— Nem tehetem. Itt már nem a férj, nem az apa, nem az ember, egyedül csak a honfi parancsol, s a szent haza javát veszélyeztető feltételekbe bele nem egyezhetem. Óh, ha tenéked is ez édes föld lenne szülőfölded, ha úgy ismernéd multját, úgy sajnálnád népének elnyomatását, mint én, szívemben, nem követelnél tőlem ily kárkozatba döntő lépést, melyet ha megtettem, nem vagyok többé érdemes a föld tiszteletére, nem a menny üdvére.

— Kétségbe ejtesz. Ezért tettem tehát meg az utat titokban a lengyel földről ide; ezért veszélyeztettem személyes biztonságomat, ezért küzdöttem vészszel, zivatarral? Fájdalom, ezerszer fájdalom, hogy elkéstem; szived nem enyém többé, elfoglalta egy álnok daemon, mely elnyomja a hitvesi szeretet, s az apai kötelesség szavát.

— Szavaid keblemet tépik, és még sem engedelmességek. Óh, ne vádolj szeretetlenséggel, mely annál fájdalmasabb, minthogy a te ajkaidról hangzik; szeretlek én, hitvesem, igaz szeretettel, s emésztő vágy-

ban busulok gyermekeim után; és még sem áldozhatom fel hazám jólétét saját érzelmeim miatt. Vagy ki hagyja el honját a vész napjaiban, melyekbe önmaga sodorta, hacsak el nem feledkezett minden emberi érzésről? Óh, a hazaszeretet velünk születik, csak egy földhöz, egy röghöz van kötve; fájdalom, hogy csalatkoznom kellett, mikor azt gondoltam, hogy a szende német honleányból lelkes magyar nő lehet.

— A földet, a melyen oldaladon boldogságomat felleltem, igaz érzellemmel szeretem; éppen ez ösztönöztött a lépésre, melyet tettem. Ne aggódjál miattam; a nő, ki férjeért tüzul adja magát, nem lehet hosszú hűtelen. Akkor még reméltem, hogy győzelem koronázza törekvéseidet; de mióta beláttam, hogy minden hiába, hogy sehonnan segélyt nem kapva, végre is el kell buknod, elvesztettem minden reményemet. Elmenekültem Bécsből, csak azért, hogy megmentsélek a kárhózzattól; leveleimre, melyeket a távolból küldöttem hozzád, mert félttem a császár hatalmától és kémjeitől, nem hajoltál meg. Végre eljöttem magam, titokban, dacolva minden veszélylyel, hogy szemed elé tárva romlásodat, megmentsélek.

— Hah, mért mondtad ki e sátánsugalta szavakat, mért zúztad össze keblem reményeit. Lehet-e nagyobb csapás előttünk, mint kedveseink ajkáról hallani a kárhózzatú igéket, melyek törekvéseinket hiábavalóknak, reményeinket rombadólt légváraknak nevezik? És nekem ezt tőled kellett hallanom, tőled, a te szüzi ajkaidról, s ma, e napon, mely a jövő édes záloga. Óh, Isten, a nagy ég hatalmas Istene, mért sujtasz ily mélyen?

Egy mély sóhaj szakadt fel Rákóci melléből!

404. szám.
1896.**Arverési hirdetmény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíróaság 1894. évi 6699 számú végzése következtében Dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt, Schwartz Manó javára, Walter Gáspár és társai ellen 150 frt s jár. erejéig 1894. évi december hó 22-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 392 frt 30 krra becsült bútorok, ágyneműek, 2 kocsi, 1 tehén és 1 cséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. bíróság 3498. 1896. számú végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, és járulékaik erejéig Baánban, Walter Gáspár, Lutz Konrád és Lutz István lakásán leendő eszközlésére 1896. évi június hó 10. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Kelt Dárdán, 1896. évi május hó 26. napján.

Schönberger Sámuel
kir. bírósági végrehajtó.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja **legnagyobb választéku**

SIREMLÉK-RAKTÁRÁT

mindennemű **márvány, granit és Syenitben**

Ifj. Vogl János

kőfaragó üzlete

Pécsett, Vásár-tér 5. szám.

Kőfaragó munkák legjutányosabb árban készítettnek.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Csukás Zoltán épület-, horgany- és diszmű-bádogos

Pécsett, király-utcza 28. szám, a „pánczéloshoz“

ajánlja saját készítményü

erős fürdőkádjaikat

legjobb szerkezetü

jégszekrényeit,

szagtalan

angol clostettek fölállítását,

nagy választéku

konyhaberendezéseit,

tető és torony fedések,

tető csatornák

és ezink ornamentikai munkák,

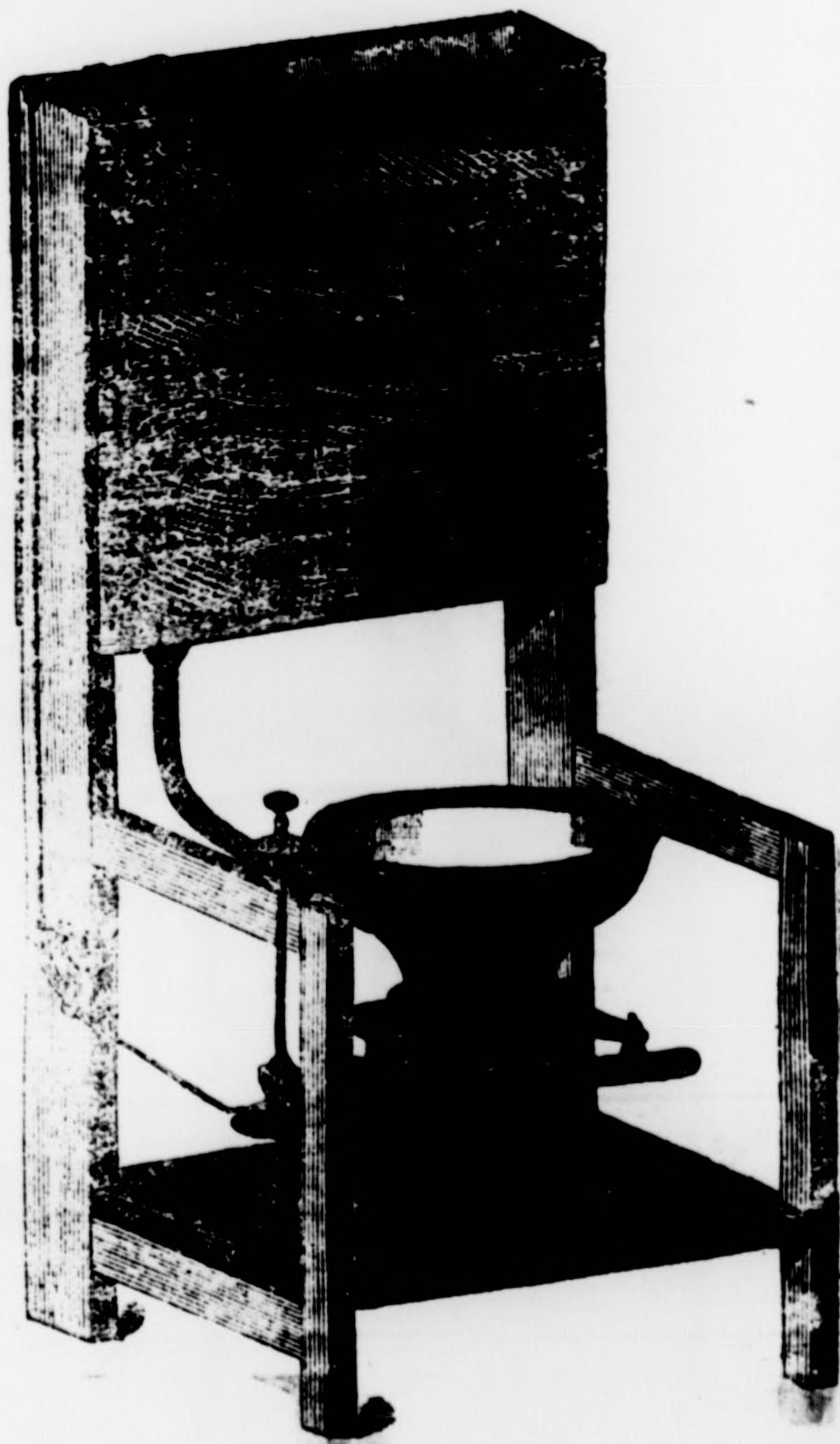
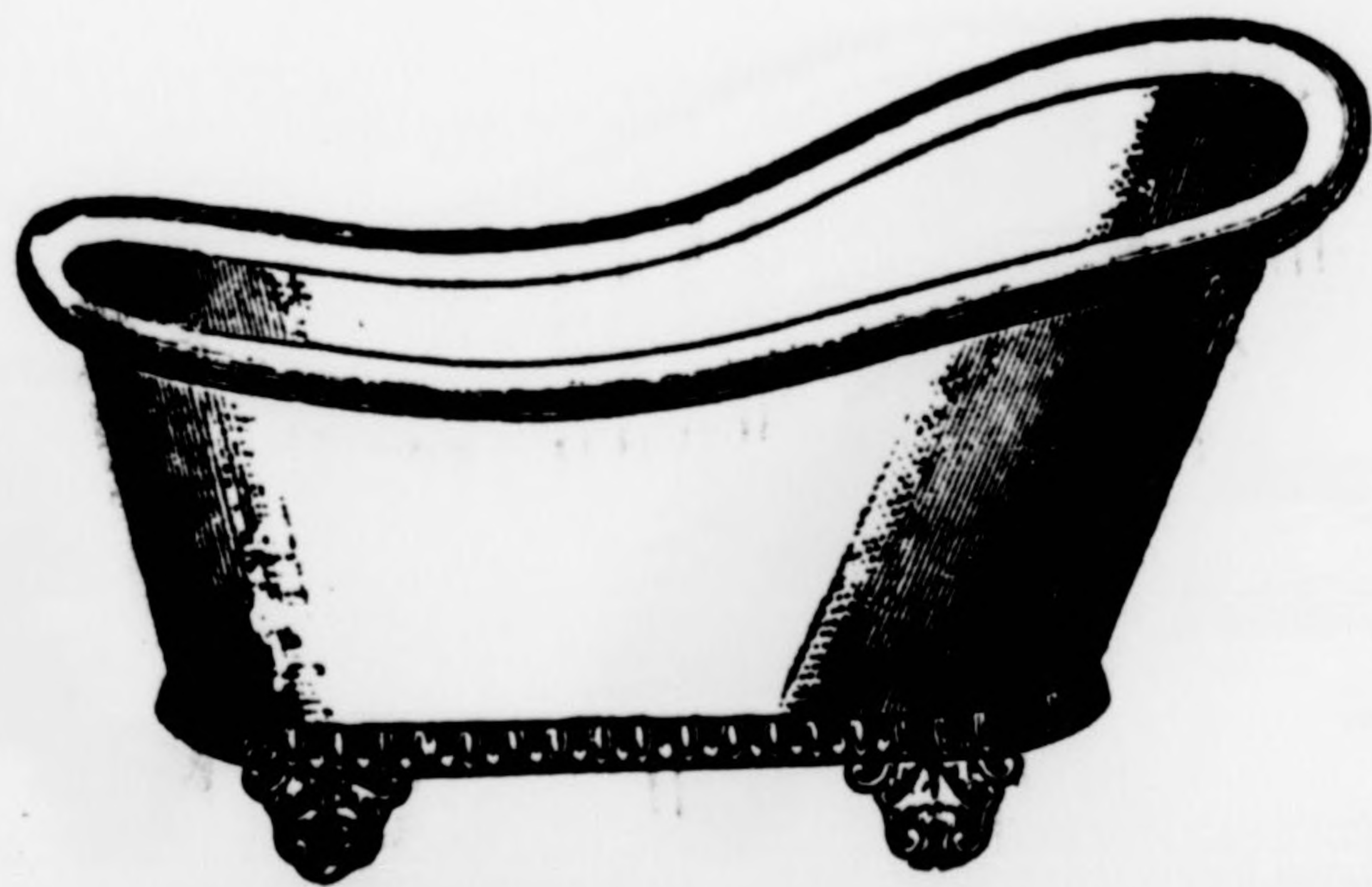
csatorna javítások

és

festések

és a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.

Fürdőkádokról, háztartási és teljes konyha-berendezési eszközökről kívánatra képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

*Órákbotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt*

*Eccasé birtársák valódi ezüst ékít.
máj és monogrammal 6 frt*

Jegyzékek azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, cukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajci zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stlben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkerekek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellet igen rövid idő alatt készítettnek.

